

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороза Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
11 жовтня 2023 року
№ 165-1(І)/2023

Справа № 3-152/2023(276/23)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович (доповідач),
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороза Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мороз Микола Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій

статті 55, частині п'ятій статті 125, пунктам 1, 8, 9 частини другої статті 129 Конституції України.

Згідно з частиною п'ятою статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“ (пункт 2).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 4 липня 2023 року відмовив Морозу М.В. у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання зазначає, що положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу обмежують його конституційне право на судовий захист „щодо гарантій на касаційний перегляд судових рішень“, а також стверджує, що внаслідок застосування Верховним Судом оспорюваних приписів Кодексу було порушено його право на соціальний захист (частина перша статті 46 Конституції України), „на достатній життєвий рівень для себе та своєї сім'ї“ (стаття 48 Конституції України), на охорону здоров'я та медичну допомогу (частина перша статті 49 Конституції України). Мороз М.В. вважає, що оспорювані приписи Кодексу суперечать пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України,

згідно з яким однією з основних засад судочинства є „забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Конституція України не передбачає обов'язковості касаційного перегляду усіх без винятку судових рішень. Відповідно до пункту 8 частини другої статті 129 Основного Закону України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. У Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 Конституційний Суд України зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Аналіз конституційної скарги свідчить, що Мороз М.В., стверджуючи про неконституційність пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, не обґрунтував, у чому саме полягає його невідповідність Конституції України, а фактично обмежився аналізом судових рішень, ухвалених у його справі, та наведенням власних міркувань щодо правильності застосування Верховним Судом оспорюваних приписів Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що незгода із судовими рішеннями у справі не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018), від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мороза Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**